1972 மார்ச் 24]

மேற்கண்டவை தவிர, உடல் ஊனமுற்றோர்க்குக் கீழ்க்காணும் சலுகை அளிக்குமாறு பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இந்தியப் பல்கலைக் கழக வாரியம் பரிந்துரைத்துள்ளது:—

(அ) வாலாயமான நிறுவனங்களுக்கு வருவதில் தங்களுக்குள்ள இடர்ப்பாட்டினை நியாயமான சாட்சியத்தின் மூலம் மெய்ப்பிக்கக்கூடிய உடல் ஊனமுற்றோர், செய்முறைப் பயிற்சி பெற்ற தொழில் நுட்பமில்லாத தேர்வினை தனிப்பட்ட மாணவர்களாக எழுதுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும்;

(ஆ) தேர்வு எழுதவரும் உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு அவர்கள் கூறுவதை எழுத உதவியாயிருக்கும் பொருட்டு தகுதியுடைய நபர்கள் பணியினை இலவசமாக அளித்தல்;

(இ) உடல் ஊனமுற்றோர் விரும்பினால் அவர்களது விடைத் தாள்களைத் தட்டச்சு செய்துகொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படலாம். கணிதம் அல்லது அறிவியல் பாடத்திற்குப் பதிலாக கலைப்பாடங்களை எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.

இணைப்பு 2

[207-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பை காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை எண். 3

"பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்"

பொது விற்பனை வரிகளும் அது போன்ற பிற வணிக வரிகளும் தமிழ்நாட்டுக்குக் கணிசமான வருவாயை அளிக்கின்றன. 1966–67இல் ரூ. 56·10 கோடி கிடைத்ததற்கு மாறாக, 1970–71இல் வணிக வரிகள் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 93·27 கோடி ஆகும் இம்மாநிலத்தில் வாணிப வளர்ச்சி, தொழில் முன்னேற்றம் இவற்றுடன் இணைந்தும் வணிக வரித் துறை வரிச் சட்டங்களைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தியதை ஒட்டியும் இவ்வரிகளின்மூலம் கிட்டும் வருவாய் படிப்படியாக உயர்ந்து வந்துள்ளது. வணிக வரித்துறை கீழ்க்காணும் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது :—

(i) தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டம்.

(ii) 1956ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(iii) தமிழ்நாடு 1939-ம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(iv) தமிழ்நாடு 1935ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

[1972 மார்ச் 24

(v) தமிழ் நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

(vi) தமிழ்நாடு 1961ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(vii) தமிழ்நாடு 1970ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(viii) தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டம்.

2. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில், வணிக வரித்துறை வசூல் செய்த வருவாய் துறையின் செலவு குறித்த விவரங்கள் பின் வருமாறு:—

ஆண்டு.		வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்).	செலவு.
1966–67	..	5,610·70	118·38
1967–68	..	6,495·21	133·32
1968–69	..	7,146·76	155·76
1969–70	..	8,258·38	170·78
1970–71	..	9,327·43	188·95

1971–72இல், 1972ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 29ஆம் நாள் வரை ரூ. 9,601 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் இதற்கிணையான கால அளவில் ரூ. 8,064 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

3. அரசு மேற்கொண்ட பல்வேறு முடிவுகளின் விளைவாலும், நீதி மன்றங்கள் அளித்த தீர்ப்புகளின் விளைவாலும், விற்பனை வரி தொடர்பான சட்டம் கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் மேம்பாடடைந்திருக்கிறது. அரசின் வருவாய் முற்றிலும் காக்கப்படவேண்டுமென்பதுடன், வர்த்தகத்துக்கும் எவ்வித தொல்லையும் விளைவிக்கப்படக்கூடாது என்பதே அரசின் ஆவல். சிறிய வணிகர்களுக்கு வரிச் சுமையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கும்பொருட்டு, அரசு, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின்கீழ் வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிப்பதற்கு விற்று முதல் வரையறை அளவை ரூ. 15,000-த்தில் இருந்து ரூ. 25,000 ஆக உயர்த்தியுள்ளது. அதற்கு நிகராக, பதிவு செய்துகொள்வதில் இருந்து விலக்களிப்பதற்கான விற்றுமுதல் வரையறை அளவு ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுகளை ஒட்டி நிறைவேற்றப்பட்ட 1971ஆம் ஆண்டு 25ஆம் சட்டம் 1971 ஜூன் திங்கள் 28-ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. விலக்களிப்பு வரம்பை இவ்வாறு உயர்த்தியது சிறிய வணிகர்களுக்குப் பெரும் பயனளித்துள்ளது.

4. விதிவிலக்கு வரம்பிற்குள் வராத, ஓரளவு சிறிய வணிகர்கள், இணக்க வீதங்களில் (Compounded rates) வரி செலுத்த அனுமதிக்கப்படுவதன் மூலம் சலுகையளிக்கப்படுகின்றனர். இதன்மூலம், அவர்கள் விரிவான கணக்குகளைப் பேணி வரவேண்டிய தொல்லை, செலவினின்றும் விடுபடுகின்றனர். 1971-ம் ஆண்டு 25-வது சட்டம் 1971-வது ஆண்டு

1972 மார்ச் 24]

ஜூன் திங்கள் 28ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது. அச்சட்டத்தின் மூலம் அரசு, இணக்க முறையில் வரி முடிவு செய்தலுக்கான விற்று முதல் வரையறையளவை ரூ. 75,000 என்பதிலிருந்து ரூ. 1,00,000 ஆக திருத்தியமைத்துள்ளது ; அதுபோல மொத்த வாணிகத் தொகையில் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கான வீதங்களையும் திருத்தியமைத்துள்ளது.

5. 1971ஆம் ஆண்டு 13-வது சட்டத்தின் மூலம், தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்படும் பலமுனை வரிவீதம், 3 சதவீதத்திலிருந்து 3½ சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

6. தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டத்தின் மூலம், தமிழ்நாடு 1951ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழும், தமிழ்நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் கீழும் செலுத்தவேண்டிய வரிக்கு 5 சதவீத மேல் வரி விதிக்கப்பட்டது. இச்சட்டம், சென்னை மாநகரில் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் 19ஆம் நாளன்றும், மதுரை மாநகரிலும் சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களிலும் 1971ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 29ஆம் நாளன்றும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றி 32 கி.மீ. தொலைவுக்குள் அமைந்துள்ள புற நகரப் பகுதிகளில் 1971-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 12ஆம் நாளன்றும் செயலுக்கு வந்தது. இச் சட்டத்தைப் பிற நகராட்சிகளுக்கு, நகரியத்துக்கு அல்லது மதுரை மாநகரின் புற நகரப் பகுதிக்கு அல்லது வேறொரு நகராட்சி அல்லது நகரியத்தின் புற நகரப் பகுதிக்கு நீட்டிக்க அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது இந்த மேல் வரியை விதித்து வசூலிப்பதிலிருந்து கிடைக்கும் தொகை, மாநகரங்களையும், நகரங்களையும் மேம்படுத்துவதற்காக அரசால் செலவிடப்படும். சாலைகள் அமைத்தல், குடிநீர் வழங்கு வசதி போன்ற இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து வருவதற்காகவும், குடிசைப் பகுதி மாற்றும் திட்டம் போன்றவற்றுக்காகவும் இத்தொகையை அரசு செலவிடும்.

7. 1971ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து, தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் கீழ், சாராயம் ஒரு முனை விற்பனை வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது; இம்மாநிலத்தில் சாராயத்துக்கு முதலாவது விற்பனை முனையில் 6 சத வீதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. 1971ஆம் ஆண்டு 35வது சட்டம் இதற்கு செயல் வடிவம் அளித்தது.

8. தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து, சட்டத்தை நிர்வகிக்கையிலும் நீதி மன்றங்களின் சில தீர்ப்புகளின் விளைவாகவும், இச்சட்டத்தின் விதிகளைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதில் பல சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன. இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண, இச்சட்டத்தின் சில விதிகளைத் திருத்துவதற்காக, அடங்கல் சட்ட முன் வடிவு ஒன்று, 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 14-ஆம் நாளன்று சட்ட மன்றப் பேரவையில் முகவுரைக்கப்பட்டது. இந்த சட்ட முன் வடிவு, சட்டமன்றத்தின் ஒரு பொறுக்குக் குழு முன்னர் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

9. பதினைந்து சத வீதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்ட உலர்ந்த மின் கலங்கள் (Dry cells) தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் விவர அட்டவணையில் 5-வது இனத்தின்கீழ் வாராது என்று விற்பனை வரி மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. இது காரணமாக, வருவாய் இழப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக, உலர்ந்த மின்கலங்களை முதல் விவர அட்டவணையின்கீழ் தனிப்பட்டதோர் இனமாக்கி, 1972ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 24ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, முதல் விற்பனை முனையில் அதற்கு 15 சத வீதம் வரி விதித்து அரசு அறிவித்துள்ளது.

இதுவரையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அயல் நாட்டு மது வகைகள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் 12 சத வீதம் ஒரு முனை விற்பனை வரியும் தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வைச் சட்டத்தின் கீழ் 12 சத வீதம் ஒருமுனை வரியும் விதிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, அயல் நாட்டு மதுவகைகள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் கீழ், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 22ஆம் நாள் முதற்கொண்டு 24 சத வீதம் ஒருங்கிணைந்த வரி விதிப்பை அரசு அறிவிக்கை செய்துள்ளது.

மேற்கண்ட அறிவிக்கைக்குப் பதிலாக, சட்டமன்றப் பேரவையின் நடப்புத் தொடரிலேயே, தேவையான சட்டமொன்று கொண்டுவரப்படும்.

10. 1971-ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் முக்கியமான வழக்கொன்றில் தீர்ப்பு வழங்கியது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட விற்று முதல் உள்ள வணிகர்கள் மீது தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய வரி மீதும், தமிழ் நாடு 1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய வரி மீதும் தமிழ் நாடு 1970ஆம் ஆண்டு கூடுதல் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் 5 சத வீதக் கூடுதல் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி விதிப்பு செல்திறனுள்ள தென்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (சட்டம் 2/1970) 7-எ பிரிவின்கீழ் சிலவகை வணிக நடவடிக்கைகள் மீது கொள்முதல் மீதான வரி விதிப்புகளின் செல்திறனை ஆட்சேபித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் சில வணிகர்கள் பதிவு செய்த ரிட் மனுக்களை அனுமதிக்கையில், உயர் நீதி மன்றம், இப் பிரிவு செல்திறனற்றுப்போகும் அளவுக்கு அதன் நோக்கத்தை வரையறுத்துப் பொருள் விளக்கம் கண்டது. மாநிலத் தலைமை வழக்குரைஞரைக் கலந்தாலோசித்த பின்னர், இவ் வழக்கில் இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்வதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்வதற்கான அனுமதி கோரி உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

11. முக்கியமான நிலைகளில் அமைக்கப்படும் சோதனைச் சாவடிகள், வரி ஏய்ப்பு செய்வதைத் தடுக்க குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உதவியாக இருந்திருப்பதால், 1971-72-ல் திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டத்தில் காவிரி பாலத்திற்கு அருகில் வேலாயுதம்பாளையத்திலும், கோயம்புத்தூர்

கோட்டத்தில் வேலாண்டவலம், காளிங்கராயபாளையம், பொம்மாண்டபள்ளி, தளி, கிருஷ்ணகிரி-லண்டன்பேட்டை ஆகியவிடங்களிலும் கூடுதலாகச் சில சோதனைச் சாவடிகளை அரசு அமைத்துள்ளது. சரக்குகள் கடத்தப்படுதலை யும், வரி ஏய்ப்பையும் தடுக்க, விரைவாக இயங்கிச் செயல்படுகிற சோதனைப் படை ஒன்றுக்கும் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. பல்வேறு வணிக வரி அலுவலகங்கட்குச் செல்ல வேண்டிய வணிக சமூகத்தினர்களுக்கு வேண்டிய வசதியளிப்பதில் அரசு எப்போதுமே கவனம் கொண்டுள்ளது. போதிய இடவசதி இல்லாத வாடகைக் கட்டிடங் களில் இது எப்போதுமே இயலாது. உதகமண்டலம், சேலம், ஆகிய விடங்களில் வணிகவரி அலுவலகங்களுக்கான அரசுக் கட்டிடங்கள் இவ் வாண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. வணிகவரித்துறை அதிகாரிகளுக்குக் குடி யிருப்பு வசதியளிப்பதன்மூலம் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது. வணிக வரி அதிகாரிகள் 19 பேருக்கு குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்காக ஏற்கெனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வணிக வரி துணை ஆணை யாளர்கள், வணிக வரி இணை அதிகாரிகள், துணை வணிக வரி அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கான குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளன.

13. தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வரி விலக்கு அளிக்க அல்லது வரி வீதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு அதிகாரங்களுண்டு. கீழ்க்கண்டவை 1971-72-ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான வரி விலக்குகளும், வரிக் குறைப்புகளு மாகும்:—

(i) அயல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்காக, பேருந்து மேல் பாகங்களை மோட்டார் அடிச் சட்டங்கள் தயாரிப்பவர்களுக்கு விற்கும் பொழுது அத்தகைய பேருந்து மேல் பாகங்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(ii) கள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(iii) அரசு பால்பண்ணை மேம்பாட்டுத் துறைக்குப் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால், விற்கப்படும் கால்நடைத் தீவனத்திற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(iv) ரப்பர் சேர்ந்த கயிற்றுப் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டது.

(v) அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ள போர் வீரர்களுக்கெனப் பரிசுப் பொருட்கள் சேகரிக்கும் குழுவுக்கு விற்கப்படுகிற பரிசுப் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

(vi) லேலண்ட் காமட்டிற்கான மோட்டார் உதிரி பாகங்களையும் ஹிப்போ வண்டிக்கான அடிச்சட்டங்களையும் இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு விற்பனை செய்த வகையில், சென்னை திருவாளர்கள் அசோக் லேலண்டு நிறுவனத்தால் செலுத்தத்தக்க விற்பனை வரி வீதத்தை 12 சதவீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(vii) சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள எல்ஜி எக்யூப் மெண்ட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தினர் இந்திய அரசின் பாது காப்பு அமைச்சகத்திற்கு இழுவைகள் விற்பனை செய்தது குறித்து மேற்படி நிறுவனத்தினர் செலுத்தத்தக்க விற்பனை வரி வீதம் 15 சத வீதத்திலிருந்து 3 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

(viii) முதற்கண் வாங்கப்படும் கொப்பரைத் தேங்காய்க்கு விற்பனை வரி வீதம் 5 சத வீதத்திலிருந்து 2 சத வீதமாகக் குறைக்கப் பட்டது.

14. தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.—1967 முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு வரை தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.				மொத்த வருவாய் (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	..	..	..	4,202
1968–69	..	..	..	4,620
1969–70	..	..	..	5,394
1970–71	..	..	..	6,173

1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரை ரூ. 6,391 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 5,316 இலட்சமே வசூலிக்கப்பட்டது.

15. 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.—1967 முதல் 1971 வரை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு—

ஆண்டு.				மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	..	..	..	1,027
1968–69	..	..	..	1,062
1969–70	..	..	..	1,256
1970–71	..	..	..	1,400

கடந்த ஆண்டில் 1971-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரை ரூ. 1,236 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டிருக்க 1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரை ரூ. 1,406 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டது.

1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தினைத் திருத்துவ தற்காக நாடாளுமன்ற மக்கள் சபையில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட முன் வடிவு மக்கள் சபையின் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. பொறுக்குக் குழு சென்னையில் 1972 பிப்ரவரி 17, 18-ஆம் நாட்களில் கூடி வணிகக் கழகங்கள், வணிகச் சங்கங்களிடமிருந்து மாநில அரசுப் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் கருத்துக்களைப் பெற்றது.

1972 மார்ச் 24]

16. **தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.**—தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கப்படும் வரியானது, எண்ணெய் நிறுவனங்கள் விற்கும் மோட்டார் எண்ணெயின் முதல் விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படும் ஒரு முனை வரியாகும். பெரிய எண்ணெய் வழங்கு நிறுவனங்கள் சென்னை எண்ணெய்ச் செப்பனிடு ஆலை ஆகிய வற்றின் தலைமை அலுவலகங்கள் சென்னை மாநகரில் இருப்பதால் இங்கு பெருமளவு வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தமிழ்நாட்டிற்குள் விற்கப்படும் சென்னை எண்ணெய்ச் செப்பனிடு ஆலையின் பெட்ரோலியம் துணைப் பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில், மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படுவது போலவே 3 சதவீதம் வரி விதிப்புச் சலுகையை அரசு வழங்கியுள்ளது. ஆனால், இத்தகைய விற்பனைகள்மீது விதிக்கப்படும் வரியினின்றும் முற்றிலும் விலக்களிக்க வேறு சில மாநிலங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், இம் மாநிலத்திலும் அவவாறே விலக்களிக்குமாறு இந்திய அரசு வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. சம்பந்தப் பட்ட எல்லா மாநில அரசுகளும் இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது இதற் கிடையில், ஏற்கனவே இந்த விலக்கு அளித்திருந்த மாநில அரசுகள் சில இதனை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியாயுள்ளது. மேற்படி விற்பனையின்மீது தமிழ் நாட்டில் விதிக்கப்படுவதுபோலவே 3 சதவீத வரி விதித்து கேரள அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

1940-ஆம் ஆண்டு முதல், சென்னை துறைமுகத்திற்கு வரும் சப்பல் களுக்கு எரி பொருளாக வழங்கப்படும் டீசல் எண்ணெய் விற்பனை குறித்து தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், செலுத்தவேண்டிய வரியில் 50 சதவீதத் தைக் குறைப்பதன் மூலம் அரசு சலுகை காட்டி வந்திருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களில் இச்சலுகை அளிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி அம்மாநில அரசுகளிடமிருந்து நிச்சயித்து அறிந்த பின்னர், இவ்வரசு 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 7-ஆம் நாள் முதல் இச்சலுகையை ரத்து செய்துள்ளது.

மேற்கூறிய சட்டத்தின்கீழ், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில், கிடைத்த வருவாயின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.				மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	..	..	..	514
1968–69	..	..	..	564
1969–70	..	..	..	685
1970–71	..	..	..	716

1972 மார்ச் 24]

1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரையில், ரூ. 797 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 620 இலட்சமாகும்.

17. தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.—தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த தொகையின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	332
1968–69	374
1969–70	384
1970–71	428

1971–72-ஆம் ஆண்டில், 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரையில், ரூ. 442 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டின், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 382 இலட்சமாகும். கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் வசூலிக்கப் பட்ட தொகையில், 90 சதவீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

திரைப்பட மாளிகையின் உரிமையாளர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு திரைப்படக் காட்சிக்கும், காட்சி வரியும் வசூலிக்கப்பட்டு, இம் மாநில நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தயம் கேளிக்கை வரி (திருத்தம்) சட்டத்தின்கீழ், இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய கேளிக்கை வரிமீது, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, கூடுதல் மேல் வரி ஒன்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. திரைப் படக் காட்சிகளைப் பொறுத்த வரையில், இவ்வரியான, திரைப்படக் காட்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 5 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது 10 காசாகவும் இருக்கும். குதிரைப் பந்தயங்களைப் பொறுத்த வரையில், இவ்வரியானது, குதிரைப் பந்தயத் திற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 50 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது ஒரு ரூபாயாகவும் இருக்கும். இந்தக் கூடுதல் மேல் வரியில், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பங்கு ஏதுமில்லை.

தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் பல்வேறு விதிகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தும்பொருட்டு அச் சட்டமானது, தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 47-வது சட்டத்தால் திருத்தப்பட்டது.

1972 மார்ச் 24]

நிதி திரட்டுதல், கல்வி அல்லது கலாச்சார நடவடிக்கைகள் ஆகிய வற்றிற்காக நிறுவனங்களால் காட்டப்படும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு, குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகள் அவை நிறைவேற்றுவதற்கு உட்பட்டு, கேளிக்கை வரி செலுத்துவதிலிருந்து அவைகளுககு விலக்களிக்க 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், அரசு தீர்மானித்தது. தேசீயப் பாதுகாப்பு நிதி உதவிக்காக காட்டப்பட்ட படக் காட்சிகள் பலவற்றுக்கு 1971–72-இல் கேளிக்கை வரியினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டது.

18. **தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச்சட்டம்.**— தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ், 1967 முதல் 1971 வரையில் கிட்டிய வருவாய் வருமாறு :—

ஆண்டு.				மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	..	..	..	337
1968–69	..	..	..	382
1969–70	..	..	..	390
1970–71	..	..	..	428

1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம நாள் வரையில் ரூ. 416 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால் முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 382 இலட்சமே வசூலாகியது. கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி ஆகியவற்றின்மீது மேல்வரியாக இவ்வரி விதிக்கப்பட்டுகிறது. இவ்வரி விதிப்பு வாயிலாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன.

19. **தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.**— கிண்டி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வருவாய் கிடைக்கிறது. 1967 முதல் 1971 வரையில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.				மொத்த வருவாய். (ரூ. இலட்சத்தில்.)
1967–68	..	..	..	84
1968–69	..	..	..	145
1969–70	..	..	..	148
1970–71	..	..	..	182

1971–72-ல் 1972-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 149 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 127 இலட்சம் வசூலாகியது.

[1972 மார்ச் 24

தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம், கேளிக்கை வரி (திருத்தச்) சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ், 1972 ஜனவரி முதல் தேதி முதற்கொண்டு குதிரைப் பந்தய வரியின்மீது 5 சதவீத மேல் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

1972–73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, குதிரைப் பந்தய பணயக் கணக்கர்களுக்கும், குதிரைப் பந்தய கணிப்புப் பொறிகளுக்கும் உரிய பந்தய வரி 15 சதவீதத்திலிருந்து 20 சதவீதமாகவும், "பிறவற்றிற்கு" 20 சதவீதத்திலிருந்து 25 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அறிவிக்கை 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 3-ஆம் நாள் அன்று வெளியிடப்பட்டது. இந்த வரி உயர்வினால் சுமார் ரூ. 50 இலட்சம் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த வருவாய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதிக்கு அளிக்கப்படும்.

1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரி விதிகளில் ஒரு திருத்தத்தின்படி, அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய குதிரைப் பந்தய வரி வசூலிப்புப் பணியைக் குதிரைப் பந்தய சங்கத்திடமிருந்து வணிக வரித் துறை எடுத்துக்கொண்டது. இதனால், குதிரைப் பந்தய சங்கத்திற்குத் தரகுத் தொகையாகக் கட்டப்பட்டு வந்த 1 சதவீத வரித் தொகை அரசுக்கு மிச்சமாகிறது.

20. வணிக வரிகளினால், மாநில அரசுக்கு எப்பொழுதும் கணிசமான வருவாய் கிடைத்து வந்துள்ளது. இது மாநில மொத்த வருவாயில் சுமார் 30 சதவீதமாகும். வழக்கம்போல், 1971–72-லும்கூட வணிக வரித் துறையின் சாதனை அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இருந்தது. வணிக வரிச் சட்டங்களை நிர்வகிப்பதில், வணிக வரித் துறையின் அதிகாரிகளும், வணிகர்களும் ஒத்துழைத்து இந்தச் சட்டங்களை மாநிலத்திற்கு நன்மை பயக்கு நோக்கத்துடனும் வணிகர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் எவ்வித இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படா வண்ணமும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவர் என அரசு நம்புகிறது.

இணைப்பு 3.

[207-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் ஆயத்தீர்வை-மதுவிலக்கு சட்டங்களை நிர்வகிப்பது, செயல்படுத்துவது குறித்த 1971-72ஆம் ஆண்டிற்கான ஆய்வுரை.

——: o :——

முகவுரை—மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கவும், ஆயத்தீர்வை சட்டத்தை இயற்றுவதற்கும் வழிகோலிய சூழ்நிலைகள்.

1. மதுவிலக்கு முதன் முதலில் 1937ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1ஆம் நாளில் சேலம் மாவட்டத்தில்